

Reactie van vrijwilliger ACM (Amsterdam Coördinatiepunt Mensenhandel)

Mijn jaren als crisis-maatje bij de opvang van slachtoffers van mensenhandel, (veelal voor de Nederlandse seksindustrie), en mijn andere werk met mensen in prostitutie in Nederland en elders ter wereld, hebben mijn blik op prostitutie sterk doen beïnvloeden. Wat betreft prostitutiewetgeving, ben ik voorstander geworden van het zogenoemde 'Nordic' of 'Scandinavisch model' waarbij het *kopen* van seks strafbaar wordt. Deze wetgeving wordt in steeds meer landen ingevoerd en wordt gezien als de geëmancipeerde manier van omgaan met prostitutie.

Maatschappelijke attitudes veranderen wél, en wetgeving kan duidelijk maken wat de samenleving als onacceptabel beschouwt, en daarmee mensen ontmoedigen die dingen te doen. Het Scandinavisch model werkt op deze manier, het maakt duidelijk dat het kopen van mensen voor seks verkeerd is, en het stelt sancties in om mensen te ontmoedigen het te doen. In Zweden veranderde de houding ten opzichte van de wet snel in een positieve richting, en het aantal Zweedse mannen dat toegang tot vrouwenlichamen koopt, is sterk afgenomen.

Er worden onmetelijke sommen geld verdiend aan dit groteske handel in lichamen, en dit leidt onverbiddeijk tot mensenhandel in de seksindustrie. Bij het Scandinavische model, iemand die geprostitueerd wordt, wordt niet gecriminaliseerd, maar krijgt ondersteunende diensten aangeboden, om haar te helpen bij het uitstappen.

Een samenleving die toestaat dat vrouwen door mannen worden geprostitueerd en als handelswaar kunnen worden verkocht en gekocht, kan geen gendergelijkheid bereiken.

Rapporten tonen duidelijk aan dat regulering, o.a. de legalisering van bordeelhouden de afgelopen tien jaar, mislukt is. Desondanks, vind ik het wél goed dat er een poging wordt gedaan om misbruik in de prostitutie tegen te gaan. En hoewel ik niet vind dat regulering de juiste manier is, wil ik toch reageren op specifieke elementen in de WRS.

Sekskopers

Het is zeer problematisch dat er alleen van de (voornamelijk) vrouwen in de prostitutie verantwoordelijkheden worden geëist en plichten opgelegd, en dat de kopers van seks (bijna uitsluitend mannen) buiten schot worden gelaten. Zij zijn tenslotte degenen die geweld uitoefenen op die vrouwen (zowel fysiek als geestelijk).

Geld is de bron van veel van het geweld dat met prostitutie gepaard gaat. Met contant betalingen is er geen zicht op waar dat geld (gedwongen) terecht komt. Maak het verplicht om met een creditcard te betalen en niet met cash. Dit maakt het ook makkelijker om kopers die zich misdragen te vervolgen.

Het pleiten voor een registratieplicht voor vrouwen in de prostitutie terwijl de mannen anoniem blijven is een voorbeeld van genderongelijkheid. Als prostitutie, zoals beweerd wordt, echt 'normaal' is, dan zou het openbaar maken van de identiteit van degenen die betalen voor seks ook 'normaal' moeten zijn. Dit zou ook helpen in rechtszaken tegen mannen die misbruik maken van deze vrouwen.

Ik verwijs hierbij ook naar het advies van het Europese Parlement:

[https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2014/493040/IPOL-FEMM_ET\(2014\)493040_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2014/493040/IPOL-FEMM_ET(2014)493040_EN.pdf)

en

<https://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20140221IPR36644/punish-the-client-not-the-prostitute>

Bovendien vind ik dat als de vrouwen in de prostitutie 21 jaar of ouder moeten zijn, dat dan ook de sekskoper minstens deze leeftijd moet hebben. Dit is alweer een voorbeeld van genderongelijkheid.

Controle

Hoewel ik vind dat de nadruk niet moet zijn op de vrouwen in prostitutie maar op de sekskopers, vind ik toch dat de periode van 5 jaar voor vergunnen *veel* te lang is. Dit moet veranderd naar maximum halfjaarlijks. En er zou zeker een veel kortere proefperiode moeten komen. Het is duidelijk dat het makkelijker is om 'in de prostitutie te rollen' dan 'eruit te rollen'. Als je beslist om in de prostitutie te stappen, en door het vergunningsgesprek komt, kan het best zijn dat binnen vrij korte tijd je al niet meer 'zelfstandig' opereert, dat je 'vriend' zich ineens tot gewelddadig pooier ontwikkelt, dat je twijfelt of je het nog wilt, maar dat je onder druk bent om niet te stoppen. Voor deze vrouwen zou een hercontrole, na korte tijd – 1 tot 3 maanden – heel belangrijk zijn. Zo'n controle zou moeten worden gedaan door een geheel onafhankelijke instantie, dus bijvoorbeeld de GG&GD (en niet P&G292). Als overheid vind ik dat je deze vrouwen niet zomaar aan hun lot mag overlaten met een houding van 'je kiest om er in te stappen, dan kies je er toch voor om uit te stappen'. Het lijkt of er bijna geen rekening gehouden is met de psychosociale gevolgen van prostitutie in dit voorstel. Psychische gezondheid zou een veel groter rol moeten spelen in het bepalen van 'zelfredzaamheid.' Bovendien, de mensen die de vergunningsgesprekken afnemen zouden getoetst moeten worden dat het geen sekskopers zijn want dat zou de integriteit van de verhouding met de (toekomstige) prostituee ondermijnen. Dit zou ook moeten gelden voor andere betrokken ambtenaren zoals politie.

Pooierverbod

Het staat vast dat de opheffing bordeelverbod de situatie van mensen in prostitutie verergerd heeft. Het verdienen van geld aan de prostitutiewerkzaamheden van een ander zou strafbaar worden- punt. De werkelijk zelfstandigheid van een vrouw kan makkelijker getoetst worden als het niet wordt toegestaan om zogenaamde 'steun' te bieden in ruil voor geld. De link tussen pooierschap en criminaliteit is ongekend hoog, en de zwakke omschrijving, in deze wetsvoorstel zal het niet makkelijker om misstanden en mensenhandel aan te pakken. Er zou een veel duidelijker pooierverbod moeten komen.

Gedragsverklaring

Er zou meer zicht moeten zijn op *alle* personen die in de seksbranche werken. Net zoals ik als vrijwilliger bij het ACM een Verklaring Omtrent Gedrag moet kunnen overleggen, zo zouden ook alle betrokkenen in de seksbranche op z'n minst in het bezit moeten zijn van zo'n verklaring om deze criminele link tegen te gaan. Naast pooiers en exploitanten denk ik ook aan 'security' mensen, uitsmijters, chauffeurs, 'bodyguards' etc..

Geen porno?

Waarom is porno niet opgenomen in deze voorstel? Het is gewoon betaalde seks maar dan voor een camera. Vrouwen in de porno-industrie kunnen zich net zo goed bevinden in een uitbuitingssituatie.

Prostitutie niet 'sekswerk'

Als laatste wil ik melden dat ik tegen het gebruik van de term 'sekswerker' ben. Onder deze paraplu benoeming scharen zich allerlei branches van de seksindustrie – al op de T-shirts van de Nederlandse vereniging van Sekswerkers staat een lijst – *Pro-Domme, Fetish Performer, Erotisch Masseur, Peepshow Performer, Gebruikte Slipjes Verkoopster, Hoer, Courtesane, Prostituee, Stripper, Rent Boy, Pro-Sub* en *Cammer*. Door al deze takken van de seksindustrie onder de overkoepelende paraplu 'sekswerker' te benoemen, is het mogelijk de aandacht af te leiden van de activiteit die centraal staat in de prostitutie-industrie – dat er betaald wordt om seksuele toegang te krijgen tot iemands lichaam, doorgaans inclusief vaginale, orale en/of anale penetratie. En doordat andere seksuele praktijken onder de noemer 'sekswerker' worden gebracht, wordt het makkelijker om het echte contact, de werkelijke pijn, ontstekingen, verkrachtingen, abortussen, pakken slaag, lichamelijke en emotionele ellende, te vergeten. Als het lukt om de benaming 'sekswerker' te gebruiken om het geweldloze beeld op te roepen van een ondernemende vrouw die haar vuile ondergoed aan de man brengt, dan wordt de realiteit van dat wat er werkelijk iemand in een situatie van prostitutie wordt aangedaan, makkelijk naar de achtergrond gedrongen. Het gaat hier om prostitutie. En daarom vindt ik dat het Wetsvoorstel Regulering Prostitutie zou moeten heten.